

danne Vilkaar, vilde have faare liden Udfigt til at kunne føre Noget igjennem. Betingelsen for at kunne arbejde med Udfigt til et helbtigt Resultat i et Fællesudvalg forekommer mig nødvendigvis at være den, at der gives et Grundlag, paa hvilket man kan arbejde. Naar de, der møde paa det ene Things Begne, støtte sig til et Forslag, der gaar i Øster, medens de, der møde paa det andet Things Begne, støtte sig paa et Forslag, der gaar i Vester, saa er der faare liden Udfigt til, at man kan komme til et fælles Resultat. Man maa, førend Sagen kommer til et Fællesudvalg, have bragt det dertil, at Uenigheden indskrænker sig til enkelte Punkter, om hvis Udsjævning man da kan forhandle. Ifølge vor Forretningsorden kan jo et Udvalg ned sættes paa ethvertjombelst Trin af en Sags Behandling, og det kan altsaa ogsaa ske nu paa dette Trin af Sagen. Jeg nægter ikke, at jeg har havt og har Betænkelse ved at stille dette Forslag om Sagens Standning og om at henvise den til et Udvalg, navnlig fordi jeg har en Følelse af, at et saadant Forslag burde være fremkommet ved Begyndelsen af Forhandlingen i Dag, at man med andre Ord ikke skulde have ladet saa megen Tid gaa hen med Forhandling om et enkelt Punkt, som vilde kunne have været sparet, naar Sagen strax var bleven henvist til et Udvalg. Jeg har imidlertid søgt at forklare, hvorfor jeg ikke har kunnet fremkomme med Forslaget tidligere, og jeg beder altsaa Thinget forsaavidt undskylde mig, naar jeg nu først fremkommer med Forslaget. Naar jeg gør det, føler jeg meget godt, at der, saaledes som Sagen er kommen til at ligge for, er mindre Udfigt til, at Forslaget vil gaa igjennem, end der maaske vilde have været, dersom det var stillet ved Forhandlingens Begyndelse i Dag. Jeg søger imidlertid min Trøst, dersom Forslaget skulde falde, i en Betragtning, som altid er den ledende og afgjørende for mig, nemlig i den tilfredsstillende Følelse, at jeg i alt Fald har bidraget, hvad jeg kunde, til at føre Sagen igjennem. Jeg vil, hvis Forslaget for kastes, og hvis altsaa det ærede Folkething maatte give Paaskud til at sige et eller andet Sted trindt om i Landet, at man ikke i Folke-

thinget havde for Alvor gjort, hvad man kunde for at føre Sagen til Ende, gjerne kunne sige, saaledes som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3de Valgkreds ved den omtalte Leilighed i forrige Session udtalte: „Jeg fralægger mig al Lov og Del dert, hvis denne Lov ikke kommer ud, og jeg skal i Fremtiden, dersom den Tid skulde komme, hvor man maatte beklage sig over, at man ikke havde taget, hvad der nu foreligger,“ — jeg siger: hvad man nu kan faae — „forbeholde mig at minde de Herrer om, at jeg ikke har noget Ansvar derfor.“ — Jeg tillader mig altsaa at stille det Forslag, at denne Forhandling afbrydes, og at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Formanden: Der er altsaa foreslaaet, at denne Behandling standses og Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Forhandlingen dreier sig nu alene herom. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har bedt om Ordet for en kort personlig Bemærkning, og jeg antager, at det ærede Medlem ogsaa vil fremsætte den her.

Høgsbro: Det ærede Medlem, der nys havde Ordet, sagde, at jeg havde udtalt, at det var mig kjært, om denne Sag blev standset, saaledes at der ikke kom nogen Lov ud i Aar — noget Saadant har jeg ikke sagt, jeg beklager tværtimod, at der ikke i Aar er nogen Udfigt til en ønskelig Løsning af dette Spørgsmaal —, og han satte dette endog i Forbindelse med Duffet om, at denne Sag skulde være et Valgprogram ved de kommende Valg — men heller ikke dette har jeg udtalt —, og det ligger i min Stilling til begge Forslagene, da jeg er imod dem begge, at jeg ikke kan ønske, at Sagen skulde komme frem som et saadant Valgprogram. Jeg glæder mig over at have faaet Ordet, thi jeg kan nu strax erklære, at jeg i Gjærningen vil komme til at vise, hvor aldeles urigtig den ærede Rigsdagsmand har set paa min Stilling, idet jeg agter at stemme for det Forslag, han har stillet.

J. A. Hansen: Egeoverfor den korte Bemærkning, der nu blev gjort, nødes jeg til